

PŘEDÁNÍ ŠTAFETY V ROCE 2022

Martinu jsem poprvé uviděla na rekondičním víkendu na Bílém mraku rok poté, co mi zemřel syn. Jela jsem tam v tom roce 2017 úplně rozcupovaná, v nervech a s otázkou co tam budu dělat?, měla s sebou dceru a roční vnučku.

Odjížděla jsem s pocitem, že jsem tam byla správně, že jsem se ve své bolesti a zoufalství vydala správnou cestou společně s Dlouhou cestou.

Uběhlo pět let od prvního setkání a Marťa mi nabídla vést Dlouhou cestu místo ní. Pokračovat v její myšlence, vzít do rukou otěže pomoci druhým skrze svůj příběh, ke svému kříži nesenému na bedrech si přidat kříž druhých a postavit se do čela organizace fungující na svépomoci. Padla na mě tíseň. To nemůžu. Paralyzoval mě strach. To nedokážu. Sevřela mě úzkost. Nejsem schopná. Omlouvala jsem své odmítnutí. To by nechtěl. Chlácholila jsem se ujištěním, že to není potřeba. Hlodal červík. Máš co vracet. Opojila mě radost. To má smysl. Vstoupil do mě klid. Bůh je s tebou.

Tyto plusové a minusové stavy se ve mně praly půl roku, než jsem se rozhodla říct Martině ano, povedu Dlouhou cestu dál, předej mi štafetu. Předání probíhá dosud, je to dlouhodobý proces, 17 let práce nejde převést za pár týdnů. Stále mě provázejí stavy vzletů a pádů, odhodlání i pochybností, už ale vím bezpečně, že necouvnu. Tak jako jsem bezpečně věděla, že stejně budu žít dál, i když mě napadaly únikové myšlenky po Vojtově smrti.

Zřetelně si uvědomuji, že laťka je vysoko a že budu nutně vystavena srovnání s bývalou šéfkou Martinou. Víím, že jsem hned v úvodu udělala několik chyb ve vztahu ke kolegyním, laickým poradkyním, že jsem se za ně sice omluvila, leč vztahy mohly utrpět. Zároveň víím, že je mylné si myslet, že už chybovat nebudu. Budu. Ale nikdy ne vědomě, nikdy se záměrem ublížit. Kdyby se přesto tak stalo a já někomu v Dlouhé cestě nevědomky ublížila, dejte mi to vědět. Jsem přesvědčená, že vše se dá vyjasnit a kde je vůle, je i cesta. Neřešitelnou situaci máme každá za sebou.

Zároveň vás chci požádat o shovívavost na straně jedné a o neočekávání, že budu stejná jako Martina, na straně druhé. Já jsem Zdena a Martina je Martina. Dlouhá cesta je jedna a my jsme dvě odlišné ženy. Každá se svým příběhem, přístupem a vnitřním nastavením.

Prosím, respektujte to a já vám na oplátku dávám ujištění o mém respektu k vám.

S úctou Zdena Volavá